

EBA/GL/2019/01

---

17 януари 2019 г.

Насоки

относно определянето на видовете
експозиции, свързани с висок риск

---

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на насоките

1. Този документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 компетентните органи и финансовите институции трябва да полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са предназначени основно за институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) №1093/2010, най-късно до 1.7.2019 г. компетентните органи са длъжни да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки, в противен случай да изложат причините за неспазването им. Ако в посочения срок не постъпи уведомление, ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаване на формата, която можете да намерите на уебсайта на ЕБО на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2018/xx“. Уведомленията следва да се подават от лица, оправомощени да докладват за спазването от името на своите компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да се отчита пред ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

---

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. В настоящите насоки се посочва кои видове експозиции, различни от посочените в член 128, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, са свързани с особено висок риск и при какви обстоятелства, както е предвидено в член 128, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
6. Освен това, по собствена инициатива на ЕБО, в настоящите насоки са представени, единствено за целите на настоящите насоки, определения за понятията „рисков капитал“ и „дялов капитал“, както са посочени в член 128, параграф 2, букви а) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Обхват на прилагане

7. С настоящите насоки се поясняват понятията за инвестиции в дружества за рисков капитал и инвестиции в дялов капитал, както е посочено в член 128, параграф 2, букви а) и в) от Регламента за капиталовите изисквания (РКИ). В насоките се посочва също така кои видове експозиции, различни от посочените в член 128, параграф 2 от РКИ, трябва да се свързват с особено висок риск и при какви обстоятелства, в съответствие с мандата, предвиден в член 128, параграф 3 от РКИ.

Адресати

8. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи, определени в член 4, параграф 2, подточка (i) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, и за институциите, определени в член 4, параграф 1 от Регламент № 1093/2010.

Определения

9. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и дефинирани в Регламент (ЕС) № 575/2013, имат същото значение в настоящите насоки.

3. Въвеждане

Дата на прилагане

10. Тези насоки се прилагат, считано от 1.7.2019 г.

4. Насоки на ЕБО относно определянето на видовете експозиции, свързани с висок риск

4.1. Инвестиции в дружества за рисков капитал и/или дялов капитал

1. Институциите следва да имат предвид, че инвестициите в дружества за рисков капитал, посочени в член 128, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, включват като минимум всички инвестиции, които отговарят на следните две условия:

(а) инвестицията е някоя от следните два вида инвестиции:

- (i) недългови експозиции, които не са регистрирани на борса, представляващи подчинено остатъчно вземане към активите или доходите на предприятие, което не е регистрирано на борса;
- (ii) дългови експозиции и други ценни книжа, партньорства, деривати или други инструменти, чиято икономическа същност е сходна с тази на експозициите, посочени в подточка (i), и които не са регистрирани на борса;

(б) инвестицията се държи с цел предоставяне на финансиране на новосъздадени предприятия, включително за разработването на нов продукт и на свързани с него проучвания за предприятието, за да може този продукт да бъде пуснат на пазара, за засилването на производствения капацитет на предприятието или за разширяването на неговата дейност.

2. Институциите следва да имат предвид, че инвестициите в дялов капитал, посочени в член 128, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, включват като минимум всички инвестиции, които отговарят на следните две условия:

(а) инвестицията е някоя от следните два вида инвестиции:

- (i) всички недългови експозиции, които не са регистрирани на борса, представляващи подчинено остатъчно вземане към активите или доходите на предприятие;
- (ii) дългови експозиции и други ценни книжа, партньорства, деривати или други инструменти, чиято икономическа същност е сходна с тази на експозициите, посочени в подточка (i), и които не са регистрирани на борса;

(б) инвестицията се държи с цел генериране на печалба чрез изкупуване на дружество със заемни средства, първично публично предлагане, продажба на дяловото участие чрез други средства или всяка сделка със сходна икономическа същност.

Инвестиции, чрез които институцията възнамерява да развива стратегически бизнес отношения с предприятието, в което е инвестирала, не следва да се считат за дялов капитал за целите на настоящите насоки. Тези инвестиции, обаче, все пак може да представляват високорискови експозиции съгласно раздел 4.2 от настоящите насоки.

4.2. Други видове експозиции, считани за високорискови

3. В обхвата на процедурата за определяне на позициите, свързани с особено висок риск, които не са обхванати от член 128, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да се включват всички класове експозиции, с особен акцент върху класовете експозиции, посочени в член 112, букви ж), п) и р) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
4. Институциите следва да считат за позиции, свързани с особено висок риск, измежду посочените в точка 3, най-малко тези експозиции, които показват нива и диапазони на рискови фактори, които не са обичайни за други длъжници или сделки от същия клас експозиции.
5. За целите на точка 4 институциите следва да вземат предвид най-малко всички от следните експозиции като показващи нива и диапазони на рискови фактори, които не са обичайни за други длъжници или сделки от същия клас експозиции:
  - (а) всяко финансиране на спекулативни инвестиции както във финансови, така и в нефинансови активи, различни от недвижими имоти, с което длъжникът възнамерява да препродаде активите с цел печалба, включително финансиране на спекулативни инвестиции в движимо имущество, селскостопански продукти или нематериални активи (като например лицензи или патенти), когато са изпълнени следните две условия:
    - (i) съществува особено висок риск от загуба в случай на неизпълнение от страна на длъжника, по-специално в случай на недостатъчна пазарна ликвидност или висока променливост на цените за финансирания обект, която все още не е достатъчно редуцирана чрез договорни споразумения, включително неотменяеми договори за предварителна продажба;
    - (ii) налице са недостатъчни други доходи и активи на длъжника за намаляване на риска от загуби за финансовата институция, по-специално в случаите, при които рискът от загуби е висок по отношение на финансовите ресурси на длъжника;
  - (б) всяка експозиция, за която няма външна кредитна оценка, специфична за емисията, която е към предприятие, създадено специално за финансиране или операции с физически активи, различни от недвижими имоти, или е икономически сравнима експозиция с договорни условия, които дават на кредитора значителен контрол върху активите и над доходите, които те генерират, и чийто основен източник за погасяване на задължението е доходът, генериран от активите, които се финансират, а не независимият капацитет на по-широкообхватно търговско предприятие, при което е спазено едно от следните условия:

(i) в анализа си институцията е установила висок риск от загуби, понесени поради на някое от следните:

- значителни недостатъци във финансовата стабилност на съответното дружество със специална инвестиционна цел;
- значителна несигурност, свързана с политическата и правната среда по местонахождението на проекта, ако е от значение;
- характеристики на сделката или активите;
- намален капацитет на спонсора или изпълнителя;

(ii) институцията е установила висок риск от загуба за експозиция, свързана с финансиране на проекти под формата на отделен проект в предоперативната му фаза, когато той все още не генерира положителен паричен поток, който да е достатъчен, за да покрие останалите договорни задължения и да намали дългосрочния дълг, и когато паричните му потоци служат както за обезпечение, така и за източник на погасяване, за които институцията счита, че не са с високо качество, тъй като поради това длъжникът не е в състояние да погасява своевременно своите финансови задължения.

6. Следва да се прецени дали всички експозиции в капиталови инструменти към даден емитент да бъдат класифицирани като позиции, свързани с особено висок риск, когато е изпълнено някое от следните условия:

(a) рисковото тегло за дългова експозиция на институцията към същия емитент е 150 %;

(б) дълг на такъв емитент би получил рисковото тегло от 150 %, ако тези дългови задължения са експозиции на институцията поради някоя от следните причини:

(i) свързаната кредитна оценка на агенция за външна кредитна оценка (АВКО), предложена от институцията за съответното задължение по дълга, което води до рисковото тегло от 150 %;

(ii) емитентът е в неизпълнение съгласно член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4.3. Изисквания за уведомяване

7. Когато институциите определят видовете експозиции с особено висок риск от загуба в съответствие с условията, определени в член 128, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, различни от тези, определени в съответствие с точки 5 или 6, институциите следва да уведомят компетентните органи в своята юрисдикция заедно с кратко описание на основните характеристики на тези експозиции. Компетентните органи следва на свой ред да уведомят ЕБО.

Придружителни документи

Анализ на разходите и ползите/оценка на въздействието

Настоящата оценка на въздействието съдържа анализ на потенциално свързаните разходи и ползи от политиката, представена в настоящите насоки. Този анализ предоставя на читателя преглед на констатациите по отношение на установяването на проблема, набелязаните варианти за справяне с проблема и потенциалното въздействие на тези варианти.

Анализът се състои от три части. В първата част се прави анализ на базовия сценарий от гледна точка на настоящите практики на институциите, надзорните правила и практики и регулаторната среда. Втората част съдържа разгледаните варианти по отношение на основните политически решения, включени в консултативния документ. И накрая, анализът на разходите и ползите се основава на основните промени в политиката спрямо настоящите надзорни правила и практики, настоящите практики на институциите и регулаторната среда.

А. Установяване на проблема

Въпросът, който се разглежда в насоките, е липсата на общи институционални и надзорни практики по отношение на видовете експозиции, свързани с особено висок риск и обстоятелствата около тях. В резултат на определянето на свързана с особено висок риск експозиция чрез прилагане на член 128, параграф 3 от РКИ, такава експозиция получава рисково тегло от 150 %. Всички въпроси, които бяха взети предвид при разработването на настоящите насоки, имат за цел хармонизиране на правилата за установяване на експозициите, свързани с особено висок риск.

Б. Цели на политиката

Целта на насоките е да се установи уеднаквяването на оценката на институциите дали дадена експозиция създава особено висок риск по смисъла на член 128, параграф 3 от РКИ. Различните практики на институциите и надзорните органи по отношение на характеристиките на видовете експозиции, за които следва да се счита, че са с особено висок риск, може да доведат до неравнопоставеност между институциите, както и до неоправдана променливост на рисково претеглените активи (RWA) при стандартизирания подход. Очаква се държавите членки и институциите да подобрят съпоставимостта на капиталовите изисквания.

Насоките имат за цел да се определят видовете експозиции, свързани с особено висок риск, чрез:

- предоставяне на разяснение относно понятията за инвестиции в рисков капитал и инвестиции в дялов капитал, както е посочено в член 128, параграф 2, буква а) и буква в) от РКИ;

- осигуряване на общ подход за идентифициране на експозициите, които са свързани с особено висок риск;
- посочване на примери за видове експозиции, които следва да се считат за експозиции, свързани с особено висок риск;
- въвеждане на схема за уведомяване за всяка друга високорискова експозиция, на която е присъдено рисково тегло от 150 % чрез прилагане на член 128, параграф 3 от РКИ, които не са обхванати от други изисквания в настоящите насоки.

В. Базов сценарий

Базовият сценарий може да бъде определен по отношение на надзорните правила и практики, настоящите практики на институциите и регулаторната среда.

Базовият сценарий от гледна точка на очакванията във връзка с надзора се определя въз основа на информацията, която се обменя между компетентните органи, които са участвали в съответните работни групи. Въз основа на този обмен може да се счита, че спекулативните инвестиции, както и специализираното кредитиране с ниско качество, вече се взимат предвид в някои юрисдикции на ЕС за целите на идентифицирането на експозициите, свързани с особено висок риск.

Приема се, че базовият сценарий по отношение на текущите практики на институциите е сравним с базовия сценарий по отношение на надзора.

Базовият сценарий от гледна точка на регулаторната среда се определя от настоящия РКИ и следователно не предоставя отправна точка за оценката на въздействието, тъй като понастоящем не са определени конкретни видове експозиции съгласно член 128, параграф 3 от РКИ.

Г. Разгледани алтернативи

Приложното поле на насоките за определяне на експозициите, свързани с висок риск

Беше обсъдено изключването на няколко класа експозиции от обхвата на тези насоки. По-специално беше предложено експозициите към централни правителства или централни банки, експозициите към регионални правителства и местни органи и експозициите към субекти от публичния сектор да бъдат изключени от обхвата на насоките с обосновката, че не се очаква подобни експозиции да бъдат изложени на висок риск от загуба. В това отношение следва да се отбележи, че член 128, параграф 3 от РКИ не може да се ограничава до определени класове експозиции и поради това настоящият член се прилага и за посочените по-горе класове експозиции. Освен това следва да се отбележи, че на практика е много малко вероятно която и да е експозиция, произтичаща от тези класове експозиции, да попадне в категориите експозиции, описани в точки 3, 4, 5 или 6 от тези насоки.

В допълнение към това беше предложено „експозициите към многостранни банки за развитие“ съгласно член 117, параграф 2 от РКИ, да бъдат изключени от насоките, тъй като тяхното рисково тегло е 0 %. За тези експозиции оценката по отношение на високия риск противоречи на характера на многостранните банки за развитие, които се създават за проекти за икономическо и социално развитие и в тях членуват множество държави. Същевременно, както се посочва в предходния параграф, насоките не могат да ограничават общия обхват на член 128, параграф 3 от РКИ.

И накрая беше разгледана възможността за изключване на МСП от обхвата на насоките. В това отношение беше счетено, че оценката на високия риск би могла да окаже отрицателно въздействие върху финансирането на МСП, които изпълняват основна роля в създаването на икономически растеж и осигуряването на заетост на пазара на Съюза (вж. съображение 44 от РКИ). Този аргумент е развит в раздел „Контекст и обосновка“ на консултативния документ. Същевременно член 128, параграф 3 от РКИ се прилага за МСП чрез РКИ и насоките не могат да намалят общия обхват на този член, както е посочено по-горе. Следва да се отбележи, че е малко вероятно експозициите към МСП да попаднат в обхвата на видовете експозиции, обхванати от точки 4 и 5, и поради това бе счетено, че е за предпочитане МСП да бъдат запазени в обхвата на оценката, тъй като в противен случай оценката им за целите на член 128, параграф 3 може да не е достатъчно хармонизирана.

Аспекти на управлението

Беше разгледано включване на аспектите на управлението в насоките, за което би било необходимо институциите да определят вътрешни политики, напр. относно рисковия им апетит във връзка с високорискови експозиции, как оценяват високорисковите експозиции за новопридобити предприятия, както и относно експозициите, които вече са в наличност, както и някои други аспекти на управлението. Тези съображения не бяха разгледани с цел да се запазят насоките в съответствие с мандата, посочен в член 128, параграф 3 от РКИ.

Списък на критериите

Беше разгледан и въпросът за въвеждането на списък с по-подробни и обективни критерии за оценка на това дали отделни експозиции/сделки са изложени на висок риск от загуба. За това би било необходимо институциите да установят допълнителни видове експозиции, които още не са обхванати от член 128, параграф 2 от РКИ или от която и да е част от насоките. За по-подробни и обективни критерии като тези би било необходимо институциите да идентифицират експозициите, които водят до нива и диапазони от рискови фактори, които не са обичайни за други длъжници или сделки в даден клас експозиции, като вземат предвид:

- (а) механизми, базирани на собствената кредитна оценка на институцията, които сочат недостатъчни финансови ресурси на длъжника за погасяване на дълга;
- (б) значението на размера на експозицията, делът на необезпечената част или нивото на размера на съотношението кредит/стойност на имота (LTV), което би довело до висок риск от загуба;

- (в) вътрешния или външния кредитен рейтинг/качество, изразяващ високо ниво на риск, или други аспекти, които биха довели до висок риск от загуба.

Тези съображения, обаче, бяха отхвърлени поради следните причини:

- Ако бъде предоставен такъв списък, ще се счита за необходимо да се определят прагове за отделните механизми за активиране, в противен случай отнасянето на експозиция към класа с висок риск би зависело от конкретната банка, което би било в противоречие с концепцията на стандартизирания подход. Калибрирането на тези прагове беше определено като изключително трудно.
- Беше сметено, че използващите стандартизирания подход институции може да не разполагат с необходимата информация. Освен това предложените механизми за активиране ще трябва да бъдат определени с високо ниво на подробност, което на практика ще затрудни оценката на използващите стандартизирания подход банки (например за LTV по отношение на текущата или първоначалната пазарна стойност — как да се определи пазарната стойност).

Мнения на Групата на участниците от банковия сектор

Групата на участниците в банковия сектор приветства възможността да участва в консултацията относно „Насоки на ЕБО относно експозициите, свързани с висока степен на риск“.

Важно е да се отбележи, че класът на експозициите с висок риск понастоящем се анализира в контекста на тристранните преговори относно РКИ2, което значително би могло да промени обхвата на член 128. Такъв ще бъде и случаят с прилагането на новата рамка „Базел III“ (финализирана).

Затова и настоящите насоки представляват в голяма степен преходни мерки за изменение на рисковото претеглените активи. Въвеждането на процес на уведомяване съгласно точка 6 единствено би добавило регулаторна тежест с ниска добавена стойност за кратък период от време в момент, когато банките прилагат РКИ2, а след това финализират Базел III.

Освен това изглежда полезно определенията да се приведат в съответствие с тези на Базел III относно стандартизирания подход за кредитния риск, и по-специално за спекулативните експозиции, които не са включени в списъка, и с други подчинени дългове, капитал и капиталови инструменти.

В допълнение към това препоръчваме всички инвестиции, по отношение на които дадена банка възнамерява да развива стратегически бизнес отношения с въпросното дружество, да не се считат за дялов капитал за целите на настоящите насоки.

Освен това критерият за експозиция с висок риск не следва да се прилага за случаите на дейности в сектора на недвижимите имоти, при които бъдещите обещания за продажба се основават на неотменими ангажименти.

И не на последно място, Групата на участниците от банковия сектор признава усилието на ЕБО да извършва задълбочен преглед на рисково претеглените активи и особено на вътрешнорейтинговия подход. Като се има предвид това, е необходимо допълнително да се анализира настоящото определение съгласно РКИ за спекулативни недвижими имоти. Европейският подход е много обширен, тъй като за него се изисква почти цялото финансиране на недвижими имоти да се счита за висок риск. Необходими са повече насоки, за да се разграничат спекулативните от неспекулативните проекти.

Обратна информация относно публичната консултация и относно становището на Групата на участниците от банковия сектор

ЕБО проведе публични консултации по проекта на предложение, който се съдържа в документа за консултация [CP/EBA/2018/03](#).

Периодът на консултацията продължи три месеца и приключи на 17 юли 2018 г. Бяха получени общо 13 отговора, от които 11 бяха публикувани на уебсайта на ЕБО.

В таблиците по-долу е предоставено обобщение на основните мнения и други коментари от консултацията, анализи и дискусии, породени от тези коментари, както и действията, които да бъдат предприети по отношение на тях, ако бъде сметено за необходимо.

В много случаи няколко браншови организации направиха сходни коментари или една и съща организация повтори коментарите си в отговорите си на различни въпроси. В такива случаи коментарите и анализът на ЕБО са включени в раздела на настоящия документ, в който ЕБО счита, че са най-подходящи.

В резултат на отговорите, получени по време на обществената консултация, бяха направени промени в проекта на насоки.

Обобщение на основните въпроси и на отговора на ЕБО

С получените по време на периода на консултация коментари беше поставен под въпрос графикът на насоките. Според тях насоките са изготвени твърде късно след предоставянето (през 2013 г.) на мандата, посочен в член 128, параграф 3 от РКИ, или че насоките ще предотвратят i) предстоящото прилагане в ЕС на преразгледаната рамка „Базел III“, която не включва регулаторния клас „високо рискови експозиции“, и ii) възможните изменения на член 128 в контекста на РКИ2. ЕБО счита, че е неизбежно нарушаването на графика на предстоящите актуализации на регулаторната уредба, но е трудно да се предвиди по отношение на сроковете и поради тази причина са необходими насоки относно третирането на текущите експозиции, свързани с висок риск. Настоящите насоки не само ще дадат възможност за по-висока степен на съпоставимост по отношение на съществуващите практики за определяне на експозициите, свързани с висок риск, но и ще улеснят прехода към предстоящите регулаторни изменения, като позволят на банките и надзорните органи да използват насоките за определяне на рисковите фактори, които съответстват на бъдещата рамка от Базел.

Няколко от участниците в консултацията повдигнаха въпроси относно определянето и пруденциалното третиране на спекулативното финансиране на недвижими имоти въпреки факта, че в консултативния документ се подчертава факта, че този вид експозиция е извън обхвата на насоките, тъй като този тип експозиция вече е включен в член 128, параграф 2 от РКИ. Решението на ЕБО да изключи спекулативното финансиране на недвижими имоти от насоките се основава на съображението, че в РКИ вече има определение за това. Това също така е област, за която в рамката „Базел III“ са предвидени съществени промени и следователно може да доведе до предопределяне на прилагането на споразумението „Базел III“ или до риск от непоследователно прилагане на бъдещото споразумение „Базел III“. Независимо от това предоставените от отрасъла наблюдения ще бъдат внимателно оценени по време на текущия дебат в рамките на ЕБО по този въпрос.

По време на периода на консултация бяха получени коментари от участници, които не са съгласни с включването в насоките на понятието за дялов капитал и рисков капитал. Участниците в консултацията посочват, че второто най-добро решение е определението за дялов капитал и рисков капитал да се прилага само за преки инвестиции на банките и да изключва всички инвестиции под формата на акции или дялове в предприятие за колективно инвестиране (ПКИ). Освен това беше посочено, че определенията следва да бъдат приведени в съответствие с тези, предвидени в рамката „Базел III“, и по-специално със спекулативните експозиции, които не се търгуват на борсата, и други подчинени дългове, капитал и капиталови експозиции (параграфи 50—53). В съответствие с прерогативите си ЕБО пое инициативата да предостави, единствено за целите на настоящите насоки, определение на понятията за дялов капитал и рисков капитал. Тази стъпка беше направена именно поради липсата на насоки за публиката във връзка с тези понятия и поради това, че определенията се считат за необходими за предоставянето на насоки и осигуряването на хармонизация по отношение на видовете експозиции, които се считат за инвестиции в рисков капитал и дялов капитал. Освен това ЕБО пояснява, че определенията се прилагат за преките инвестиции и в случаите, когато подходът на подробен преглед се използва за експозиции под формата на акции или дялове в ПКИ, в съответствие с отговора, предоставен от Комисията на въпрос 2013_374.

В много от коментарите, отправени по отношение на документа за консултация, се разглежда въпросът за обхвата на насоките, като участниците в консултацията представят разнородни мнения относно това дали насоките следва да възприемат по-широк или по-тесен поглед по отношение на класовете експозиции, които следва да бъдат премахнати по време на установяването на експозициите, свързани с висок риск. С оглед на тези коментари ЕБО измени раздел 4.2 от насоките, за да предостави на институциите по-ясна и цялостна схема за установяване на експозиции, свързани с висок риск. Това е в съответствие с мандата, предоставен на ЕБО съгласно член 128, параграф 3 от РКИ. В него също така се вземат под внимание емпирични данни относно функционирането на финансовите институции. В резултат на това основната логика на раздел 4.2 е следната: i) в точка 3 е представен обхватът на това действие (всички класове експозиции), като се поставя известен акцент върху някои конкретни области; ii) в точка 4 е представен общият критерий за случаите, в които се счита, че дадена експозиция е свързана с висок риск; iii) в точка 5 са представени конкретни случаи, в които ще се счита, че общият критерий е изпълнен; и iv) в точка 6 са представени други специфични

случаи, при които общият критерий ще се счита за изпълнен, които са специфични за класа експозиции в капиталови инструменти.

Въвеждането на механизма за уведомяване беше поставено под въпрос от участниците в консултацията, но ЕБО реши да го запази. Този механизъм би бил полезен от гледна точка на разбирането какви остатъчни експозиции биха могли да бъдат свързани с висок риск, но не са идентифицирани, като се използват предишните стъпки, предвидени в насоките. Адресатите на уведомленията обаче следва да бъдат националните компетентни органи, а не самият ЕБО. Правният текст бе съответно изменен. Всяко такова уведомление следва впоследствие да бъде изпратено на ЕБО, след като техническото решение за това бъде приложено.